

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง "การสื่อสาร ความรู้ ทักษะคิด และทักษะการปฏิเสธ สิ่งเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร " เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 317,775 คน โดยแบ่งเป็น

1. นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวนนักเรียนรวม 263,906 คน

- นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 165,195 คน
- นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 98,711 คน

(ข้อมูลจากกองแผนงาน กรมสามัญศึกษา)

2. นักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวนนักเรียนรวม 53,869 คน

- นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 41,093 คน
- นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 12,776 คน

(ข้อมูลจากหน่วยสารนิเทศกองน โยบายและแผนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน)

กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากร 317,775 คน ผู้วิจัยใช้วิธีเปิดตารางของ TaroYamane (อ้างในวิเชียร เกตุสิงห์, 2534) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% กำหนดความผิดพลาดไม่เกิน 5% จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สามารถยอมรับผลการวิจัยได้ คืออย่างน้อย 389 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้เป็นจำนวนทั้งสิ้น 450 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างเป็นแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage) ดังนี้

1. ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแยกประเภท (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ประเภท คือ นักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กำหนดสัดส่วนระหว่าง จำนวนนักเรียนของโรงเรียนกรมสามัญ : จำนวนนักเรียน ของโรงเรียนเอกชน (263,906 : 53,869 คน) เท่ากับ 4 : 1

และกำหนดจำนวนนักเรียนของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจาก 10 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้น จึงได้นักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา 8 โรงเรียน และนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2 โรงเรียน

2. จากนั้น เลือกโรงเรียนโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก จะทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ครอบคลุมนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภท โดยกำหนดจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 450 คน โดยประมาณจำนวนนักเรียนของโรงเรียนกรมสามัญศึกษา : จำนวนนักเรียนของโรงเรียนเอกชน เท่ากับ 350 : 100 คน ตามสัดส่วนนักเรียนจาก 10 โรงเรียน ดังนี้ (เก็บได้จริง 436 คน)

ชื่อ โรงเรียน	มัธยมต้น	มัธยมปลาย
1. โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง	22	22
2. โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม	22	22
3. โรงเรียนบางกะปิ	22	22
4. โรงเรียนวัดนวลนรดิษฐ์	22	22
5. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	22	22
6. โรงเรียนสันติราษฎร์	22	22
7. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ	22	22
8. โรงเรียนนนทรีวิทยาลัย	22	22
9. โรงเรียนเสสะเวชวิทยา	21	21
10. โรงเรียนทิวไผ่งาม	21	21
รวม	(450) =	225
		225

ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการของแต่ละโรงเรียน โดยการทำเอกสารรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากนั้น จึงได้ดำเนินการเก็บข้อมูล

ในแต่ละโรงเรียน ผู้วิจัยได้สุ่มนักเรียนมัธยมต้น มาชั้นละ 1 ห้องเรียน และนักเรียนมัธยมปลาย มาชั้นละ 1 ห้องเรียน โดยพยายามแบ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสัดส่วนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจำนวนเท่าๆ กัน เพื่อให้กรอกแบบสอบถาม

ในกรณีที่ห้องเรียนที่สุ่มได้ มีจำนวนนักเรียนในชั้นไม่ครบตามจำนวนคน ที่ได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยจะทำการสุ่มตัวอย่างจากห้องเรียนอื่นๆ ในชั้นเดียวกันให้ได้นักเรียนครบตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือและเอกสารต่างๆ รวมทั้งคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้จะประกอบด้วยคำถามชนิดปลายเปิดและปลายปิด โดยแบ่งโครงสร้างคำถามออกเป็น 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสื่อสาร ได้แก่ การเปิดรับข่าวสาร และความต้องการข่าวสารเรื่องยาเสพติด จากสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล ได้แก่ ประเภทของสื่อ ระดับการเปิดรับสื่อ ความต้องการทางด้านเนื้อหา และรูปแบบในการผลิตสื่อ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกัน ได้แก่ ความรู้ของยาเสพติดแต่ละประเภท ความรู้เกี่ยวกับโครงการรณรงค์ป้องกันสิ่งเสพติดสถานที่บำบัดรักษา

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการป้องกันสิ่งเสพติด และความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ค้ายาและผู้เสพยาเสพติด

ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับทักษะการปฏิเสธสิ่งเสพติด ได้แก่ การผลิตแผ่นต่อรองเพื่อหลีกเลี่ยงการชักชวนให้ทดลองสารเสพติด

การทดสอบเครื่องมือ

1. ผู้วิจัย ได้นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้เหมาะสมก่อนการเก็บข้อมูลจริง

2. ผู้วิจัยเลือกวิธีการทดสอบเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่จะใช้ใน

การศึกษา ไปทำการทดลองใช้ (Pre-test) กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 ชุด เพื่อทดสอบคำถามในแต่ละข้อ แต่ละตอนในแบบสอบถามว่าสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการหรือไม่ รูปแบบคำถามเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้หรือไม่

3. ผู้วิจัยนำเครื่องมือกลับมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดย

3.1 ในส่วนของความรู้ ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดและการป้องกัน ผู้วิจัยคำนวณโดยใช้สูตรของ กูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson's Method) สำหรับการทดสอบที่มีการให้คะแนนแต่ละข้อเป็นแบบ 0, 1 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2537 : 114) ดังนี้

สูตร KR21

$$r'' = \frac{k}{(k-1)} \frac{1 - \bar{X}(k - \bar{X})}{kS^2}$$

เมื่อ r'' คือ ความเชื่อมั่น
 k = จำนวนข้อ
 S^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับที่ได้จากการทดสอบ
 \bar{X} = ค่าเฉลี่ยรวมของทั้งฉบับ
 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้ความเข้าใจ = 0.638

3.2 ส่วนของทัศนคติต่อการป้องกันสิ่งเสพติด ผู้วิจัยคำนวณโดยใช้สูตร Alpha Coefficient ของ Cronbach ซึ่งใช้สำหรับแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) (วิเชียร เกตุสิงห์, 2537 : 116) ดังนี้

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{k}{(k-1)} - \left(1 - \frac{\sum V_i}{V_t} \right)$$

เมื่อ α = ความเชื่อถือได้

k	=	จำนวนข้อ
V_i	=	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
V_t	=	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ
ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทัศนคติ	=	0.742

4. สำหรับคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยจะใช้การตรวจสอบเครื่องมือโดยตรวจสอบด้วยการใช้ภาษาการสื่อความหมายให้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อมูลจากการวัดตัวแปรต่างๆ ได้กำหนดเกณฑ์การวัดไว้ ดังนี้

1. ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล

- 1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย หรือ เพศหญิง
- 1.2 ระดับชั้นเรียน
- 1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.4 ลักษณะของครอบครัว

2. การเปิดรับข่าวสารเรื่องยาเสพติดจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และ

สื่อเฉพาะกิจ

ความบ่อยครั้ง

การเปิดรับสื่อมวลชน	บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	4	คะแนน
	บ่อย (5-6 ครั้ง/ สัปดาห์)	3	คะแนน
	พอสมควร (3-4 ครั้ง/ สัปดาห์)	2	คะแนน
	นานๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/ สัปดาห์)	1	คะแนน
	ไม่เคย	0	คะแนน
การเปิดรับสื่อบุคคล	บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	4	คะแนน
	บ่อย (5-6 ครั้ง/ สัปดาห์)	3	คะแนน

	พอสมควร (3-4 ครั้ง/ สัปดาห์)	2	คะแนน
	นานๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/ สัปดาห์)	1	คะแนน
	ไม่เคย	0	คะแนน
การเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ	บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	4	คะแนน
	บ่อย (2-3 ครั้ง/ เดือน)	3	คะแนน
	พอสมควร (1 ครั้ง/ เดือน)	2	คะแนน
	นานๆ ครั้ง (1-4 ครั้ง/ ปี)	1	คะแนน
	ไม่เคย	0	คะแนน
<u>ระยะเวลา</u>			
การเปิดรับสื่อมวลชน	มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	4	คะแนน
	มาก (ประมาณ 41-60 นาที)	3	คะแนน
	ปานกลาง (ประมาณ 21-40 นาที)	2	คะแนน
	น้อย (น้อยกว่า 20 นาที)	1	คะแนน
	ไม่เคย	0	คะแนน
การเปิดรับสื่อบุคคล	มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	4	คะแนน
	มาก (ประมาณ 41-60 นาที)	3	คะแนน
	ปานกลาง (ประมาณ 21-40 นาที)	2	คะแนน
	น้อย (น้อยกว่า 20 นาที)	1	คะแนน
	ไม่เคย	0	คะแนน
การเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ	มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	4	คะแนน
	มาก (ประมาณ 41-60 นาที)	3	คะแนน
	ปานกลาง (ประมาณ 21-40 นาที)	2	คะแนน
	น้อย (น้อยกว่า 20 นาที)	1	คะแนน
	ไม่เคย	0	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

1. คะแนนระหว่าง 0.00-0.49 หมายถึง มีปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับต่ำมาก
2. คะแนนระหว่าง 0.50-1.49 หมายถึง มีปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับต่ำ
3. คะแนนระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับปานกลาง
4. คะแนนระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับสูง
5. คะแนนระหว่าง 3.50-4.00 หมายถึง มีปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับสูงมาก

3. ความต้องการข่าวสารเรื่องยาเสพติดจากสื่อต่างๆ

ความต้องการในการเลือกใช้สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล

มากที่สุด	4	คะแนน
มาก	3	คะแนน
ปานกลาง	2	คะแนน
น้อย	1	คะแนน
ไม่ต้องการ	0	คะแนน

ความต้องการทางด้านเนื้อหา

มากที่สุด	4	คะแนน
มาก	3	คะแนน
ปานกลาง	2	คะแนน
น้อย	1	คะแนน
ไม่ต้องการ	0	คะแนน

ความต้องการทางด้านรูปแบบ

มากที่สุด	4	คะแนน
มาก	3	คะแนน
ปานกลาง	2	คะแนน
น้อย	1	คะแนน
ไม่ต้องการ	0	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

1. คะแนนระหว่าง 0.00-0.49 หมายถึง มีปริมาณความต้องการข่าวสารในระดับต่ำมาก
2. คะแนนระหว่าง 0.50-1.49 หมายถึง มีปริมาณความต้องการข่าวสารในระดับต่ำ
3. คะแนนระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีปริมาณความต้องการข่าวสารในระดับปานกลาง
4. คะแนนระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีปริมาณความต้องการข่าวสารในระดับสูง
5. คะแนนระหว่าง 3.50-4.00 หมายถึง มีปริมาณความต้องการข่าวสารในระดับสูงมาก

4. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

การวัดตัวแปรความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

ตอบถูก (รู้)	1	คะแนน
ตอบไม่ถูก (ไม่รู้)	0	คะแนน

จากแบบทดสอบความรู้เรื่องสิ่งเสพติด จำนวน 12 ข้อ นำคะแนนที่ได้มาจัดระดับความรู้เป็น 3 ระดับ คือ

- มีความรู้มาก	9-12	คะแนน
- มีความรู้ปานกลาง	5-8	คะแนน
- มีความรู้น้อย	1-4	คะแนน

5. ทักษะคิดต่อการป้องกันสิ่งเสพติด

ทักษะคิดต่อการป้องกันสิ่งเสพติดที่มีต่อสังคม ครอบครัว การก่ออาชญากรรม ตลอดจนถึงกฎหมาย และการลงโทษผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติด เป็นการวัดความคิดเห็น โดยแบ่งระดับของความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

การให้คะแนนทัศนคติ ถ้าเป็นข้อความเชิงลบ (Negative) จะให้คะแนน สลับกันกับข้อความเชิงบวก (Positive)

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติ

1. คะแนนระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีทัศนคติทางลบมาก
2. คะแนนระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีทัศนคติในทางลบ
3. คะแนนระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีทัศนคติเป็นกลาง
4. คะแนนระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีทัศนคติทางบวก
5. คะแนนระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีทัศนคติทางบวกมาก

6. ทักษะการปฏิเสธสิ่งเสพติด

ทักษะการปฏิเสธสิ่งเสพติด เป็นการประเมินความสามารถในการ ปฏิเสธคำชักชวนจากบทสนทนา โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาตัดแปลง มาจากหลักการปฏิเสธที่ดี (กรมอนามัย, 2539 : 183) คือ

ทักษะการปฏิเสธ หมายถึง ทักษะทางการสื่อสาร (Communication Skill) ที่ใช้ในการผลักดัน ต่อรอง ปฏิเสธเมื่อบุคคลถูกชักชวน โน้มน้าวใจ ให้กระทำการ สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งที่ปฏิบัติแล้วไม่เกิดประโยชน์ หรือผลกระทบในแง่ลบที่ตามมา เป็นการหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่อาจนำผลเสียมาสู่ตนเอง ทักษะการปฏิเสธที่เหมาะสมจะ ช่วยรักษาสัมพันธภาพที่ดีในกลุ่มเพื่อนได้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้แบ่งเกณฑ์ในการให้คะแนนของการปฏิเสธ จาก บทสนทนา ดังนี้

- การปฏิเสธ โดยสามารถรักษาสัมพันธภาพที่ดี	5	คะแนน
- การปฏิเสธตรงๆ ประกอบข้ออ้าง	4	คะแนน
- การปฏิเสธตรงๆ	3	คะแนน
- การปฏิเสธที่ไม่สุภาพ	2	คะแนน
- แบ่งรับแบ่งสู้ (อาจปฏิเสธหรืออาจตอบรับ)	1	คะแนน
- ขอมรับคำชักชวน	0	คะแนน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการปฏิเสธ

1. คะแนนระหว่าง 0.00-1.00 หมายถึง มีระดับทักษะการปฏิเสธต่ำมาก
2. คะแนนระหว่าง 1.10-2.00 หมายถึง มีระดับทักษะการปฏิเสธต่ำ
3. คะแนนระหว่าง 2.10-3.00 หมายถึง มีระดับทักษะการปฏิเสธปานกลาง
4. คะแนนระหว่าง 3.10-4.00 หมายถึง มีระดับทักษะการปฏิเสธสูง
5. คะแนนระหว่าง 4.10-5.00 หมายถึง มีระดับทักษะการปฏิเสธสูงมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย ได้นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่ออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลไปยังผู้อำนวยการของสถาบันศึกษาแต่ละสถาบันตามที่กำหนด โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยจะเริ่มทำการเก็บข้อมูล ตั้งแต่ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2542 และกำหนดวันสุดท้ายของการเก็บข้อมูล วันที่ 30 กุมภาพันธ์ 2542

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย อธิบายลักษณะของข้อมูลดังนี้
 - 1.1 ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.2 ลักษณะการเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องยาเสพติด จากสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล
 - 1.3 ความต้องการข่าวสารเรื่องยาเสพติด เนื้อหา และรูปแบบในการผลิตสื่อ
 - 1.4 ระดับความรู้ ความเข้าใจ เรื่องยาเสพติด
 - 1.5 ทศนคติต่อการป้องกันสิ่งเสพติด
 - 1.6 ทักษะการปฏิเสธสิ่งเสพติด
 - 1.7 สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด

2. การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเสพติดแตกต่างกัน สถิติที่ใช้ คือ t -test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลต่างกัน มีความรู้เรื่องสิ่งเสพติดแตกต่างกัน สถิติที่ใช้ คือ t -test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

สมมติฐานที่ 3 นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลต่างกัน มีทัศนคติต่อการป้องกันสิ่งเสพติดแตกต่างกัน สถิติที่ใช้ คือ t -test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

สมมติฐานที่ 4 นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลต่างกัน มีทักษะปฏิบัติสิ่งเสพติดแตกต่างกัน สถิติที่ใช้ คือ t -test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับทักษะการปฏิบัติ สถิติที่ใช้ คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานที่ 6 ลักษณะส่วนบุคคล การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติต่อการป้องกันสิ่งเสพติด อธิบายทักษะการปฏิบัติสิ่งเสพติดได้แตกต่างกัน สถิติที่ใช้ คือ การหาค่าแบบถดถอยพหุคูณ (MULTIPLE REGRESSION ANALYSIS)

การประมวลผลข้อมูล

หลังจากเก็บข้อมูลครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดไปดำเนินการดังนี้

1. ลงรหัส (Coding) ในแบบสอบถามด้วยตนเอง
2. คัดลอกรหัสที่ลงเรียบร้อยแล้วลงในแบบฟอร์มการลงรหัส (General Coding Form) เพื่อนำข้อมูลไปบันทึกลงแผ่น Disk
3. นำข้อมูลที่ได้ บันทึกลงแผ่น Disk ไปประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)